

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Чепеларе, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧЕПЕЛАРЕ в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Славка Гемишева

при участието на секретаря Емилия Сивенова
като разгледа докладваното от Славка Гемишева Административно
наказателно дело № 20235450200083 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е във връзка с подадена жалба от Т. И. Ч. от гр.*, чрез адвокат М.Ф., против Наказателно постановление № 23-0373-000040/21.02.2023 г., издадено от ВПД Началник на РУ – Чепеларе, с което за нарушение на чл.174, ал.3 от Закона за движение по пътищата, на жалбоподателя му е наложена глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца. В жалбата се излагат твърдения, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалните и процесуални норми, с оглед на което се иска да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.М. Ф., която поддържа жалбата и моли наказателното постановление да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно. Излага подробни доводи за допуснати от страна на полицейските органи нарушения при извършване на проверката и неспазване на Инструкция №8121з-749/20.10.2014 год. на МВР и Наредба №1/19.07.2017 год., както и за допуснати съществени нарушения при съставяне на АУАН и НП. Претендира разноси за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна ВПД Началник на РУ - Чепеларе – редовно призована, не изпраща представител. С придружително към административната преписка писмо излага писмено становище за законосъобразност на издаденото НП и за потвърждаване на същото.

Направено е и възражение за намаляване разноските на другата страна за адвокатско възнаграждение до размера на минималното възнаграждение по Наредба № 1 от 2004 г. на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатски възнаграждения. По делото е постъпило и писмено становище от представляващия страната гл. юрисконсулт Н.Ш., в което са изложени съображения за правилност и законосъобразност на наказателното постановление и моли същото да бъде потвърдено, като се претендират и разноски по делото за осъществена юрисконсултска защита.

Съдът след като съобрази събраните по делото гласни и писмени доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установена следната фактическа обстановка:

На 29.01.2023 г. св. Ж. Н. и св. Н. Р. – полицейски служители в РУ – Чепеларе били назначени в дежурен наряд по контрол на обществения ред и на пътното движение на територията на Община Чепеларе. Около 19,20 часа полицейските служители Н. и Р. се намирали в к.к. Пампорово на пътя за хотел „*****“ в близост до кръстовището с републикански път III – 8641, където забелязали движещият се по пътя в посока от хотел „*****“ към гр.Чепеларе лек автомобил марка и модел „*****“ с рег. №**** Полицаяте спрели посочения автомобил за да извършат проверка, в хода на която установили, че водач е жалбоподателя Т.И.Ч., а негови спътници били св.Ч.Ч. /*** на жалбоподателя/ и малолетната му дъщеря. При разговора с жалбоподателя, полицейските служители усетили, че леко лъхал на алкохол и очите му били леко зачервени, поради което го уведомили, че ще бъде изпробван за употреба на алкохол и наркотични вещества. Жалбоподателят Ч. категорично отказал да бъде тестван, като отрекъл също така да е употребявал алкохол. Въпреки това св. Н. и св.Р. потърсили съдействие за извършване на проверката от колегите си в РУ – Чепеларе и няколко минути след това на място пристигнал св.Р.С. - мл. автоконтрольор в РУ – Чепеларе. Св. С. поканил Т.Ч. да бъде тестван за употреба на алкохол и наркотични вещества с техническо средство, но той категорично отказал. Във връзка с направеният отказ да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества, което съставлява нарушение по чл.174 ал.3 пр.2 от от ЗДвП, св. Р. С. съставил на Т.И.Ч. АУАН бл. №748731 от 29.01.2023 год., като му издал и талон за изследване № 076287. Жалбоподателят Ч. първоначално отказвал да подпише съставеният му акт, но впоследствие променил решението си и подписал връчения му АУАН като посочил, че има възражения във връзка него. Жалбоподателят подписал и издаденият талон за изследване, в който било отбелязано, че желае да бъде изследван чрез медицинско и химическо изследване, но в указаното за това време, Т. Ч. не се явил в медицинското заведение за предоставяне на кръвна проба за изследване, за което св.С. съставил докладна записка с рег.№373р-195/30.01.2023 год. За направения от страна на жалбоподателя отказ да бъде тестван за употреба на алкохол също бил съставен АУАН, което нарушение е предмет на разглеждане по АНД №84/2023 год. по описа на РС – Чепеларе.

За така извършеното нарушение било издадено и обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателят била наложена глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 173, ал.3 от ЗДвП и са му били отнети 12 контролни точки на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012 год. на МВР.

Изложената фактическа обстановка безспорно е установена от събраните по делото гласни доказателствени средства - показанията на свидетелите Р.С., Ж.Н., Н.Р. и Ч.Ч., както и от приобщените писмени доказателства, които съдът възприема и кредитира като логични, обективни, непротиворечиви и кореспондиращи помежду си.

Разпитан в съдебно заседание свидетелят Р.С. потвърждава авторството на АУАН и поддържа констатациите в него. Споделя още, че след като е бил повикан по сигнал от служителите Н. и Р., лично няколко пъти поканил водача да бъде тестван за употреба на алкохол и наркотични вещества с техническо средство, но отказът му бил категоричен, като не посочил никакви причини за това. Сочил, че докато траела проверката Т.Ч. демонстративно снимал с телефона, с което се опитавал да ги провокира и като цяло поведението му било доста неадекватно. След съставяне на акта, Ч. отказвал да го подпише, поради което бил съствен с посочени свидетели, но след отпечатването му от таблета, променил решението си и го подписал. Съставил и талон за изследване, който бил връчен на Ч.. След изтичане на времето, извършил проверка в спешния център и съставил докладна записка.

Показанията на актосъставителя се подкрепят и от тези на св.Н. и св.Р.. Отказът на жалбоподателят да бъде тестван за алкохол и наркотични вещества бил възприет от тях лично, като Ч. още когато бил уведомен, че ще му бъде извършена проверка, той категорично отказал, но и след като св.С. го поканил, също отказал да бъде изпробван както за алкохол, така и за наркотични вещества.

Показанията на св.Ч.Ч. не се различават от тези на полицейските служители. Не оспорва, че Т.Ч. е отказал да бъде тестван, а показанията му са в насока на това, че проверката продължила твърде дълго, че нямало никакъв съществен повод за нея и че полицейските служители се държали грубо. Твърди, че не е присъствал на съставяне на АУАН, тъй като извикал такси и заедно с детето си тръгнал.

Показанията на свидетелите Н., Р. и С. съдът намира за обективни, логични, непротиворечиви и последователни. Информацията дадена от всеки един от тях по основния въпрос, предмет на установяване и проверка, а именно отказът на нарушителят да бъде тестван за употреба на наркотични вещества е абсолютно идентична. Всички са категорични, че той е изразил недвусмислен отказ да бъде тестван, което е било ясно и видимо за околните. Независимо един от друг дават припокриваща се информация за едни и същи събития, възприети от различна гледна точка, и характеризиращи различни детайли около установената фактическа обстановка. Показанията им са в

пълно съответствие с приетите по делото писмени доказателства, поради което съдът им дава вяра. Същите съответстват на талона за изследване и не опровергават фактическите констатации в АУАН. Освен това техните показания относно фактите, подлежащи на доказване, не са в противоречие с показанията на св.Ч. Ч..

При така установените фактически положения, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок и изхожда от лице, което притежава активна процесуална легитимация. Същата е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Настоящият съдебен състав осъществи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. При извършената такава, съдът констатира, че административно наказателното производство е започнало със съставянето на АУАН, надлежно предявен и връчен на санкционираното лице. В АУАН и в НП са отразени датата и мястото на извършване на нарушението. Наказателното постановление е съставено от компетентен орган. В АУАН и НП нарушението е описано точно и ясно, като са изложени всички обстоятелства - елементите от фактическия състав на същото, съгласно възприетата правна квалификация.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2 000 лева.

Съгласно § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП "водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата.

За да бъде законосъобразно ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателят и да му бъдат наложени предвидените в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП наказания, следва да бъде установен отказ на водача на МПС да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол/наркотични вещества или неизпълнение на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол/наркотични вещества в кръвта му. Разпоредбата съдържа два алтернативни способа и отказът на който и да е било от тях, при липсата на отчетен резултат, изпълва състава на едно нарушение. Независимо обаче чрез кое от предвидените в закона изпълнителни деяния - отказ от изпробване с

техническо средство или неизпълнение на предписание за медицинско изследване, се осъществява едно и също нарушение - това по чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

В конкретния случай, безспорно е установено авторството на деянието. Обстоятелството, че жалбоподателят Т.Ч. е управлявал процесното МПС, както и фактът, че същият е отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство "Дръгтест 5000" с № ARLK – 0026, което категорично заявил на полицейските служители, се установява от показанията на свидетелите Н., Р. и С. като и тримата свидетели са очевидци на деянието, доколкото същите обективно са възприели поведението на жалбоподателят Ч.. И тримата свидетели са категорични в показанията си относно правнорелевантните факти по случая, като същите са действали в рамките на служебните си правомощия. Свидетелите Н., Р. и С. са категорични, че жалбоподателят Ч. е отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози. В тази насока не се събраха каквито и да било доказателства, които да разколебават показанията на полицейските служители, включително и тези на св.Ч. Ч. не са в противоречие с техните показания.

Ето защо настоящият съдебен състав приема, че е налице установеност и доказаност, че на въпросната дата и място жалбоподателят Т.Ч. е спрял за проверка от униформени полицейски служители, които са поискали да го тестват с техническо средство за употреба на наркотични вещества или техни аналози. Последвал е отказ от страна на жалбоподателя изразен устно и недвусмислено пред полицейските служители, който отказ е удостоверен както в съставения АУАН, така и в атакуваното наказателното постановление. С това си действие - отказ пред полицейските служители, извършващи проверка, да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози, а в посоченото време в издаденият му талон за изследване, не се явил да даде кръвна проба, жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение по чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че са без значение причините, поради които водачът отказва да му бъде извършена проверка – същите могат да са от най-различно естество, но разпоредбата на чл. 174, ал.3 ЗДвП не предвижда изключения или зависимости от различни обстоятелства. Релевантен е фактът на отказ да бъде тестван водача за употреба на наркотични вещества или техни аналози, независимо от неговото становище както и независимо от други обстоятелства. За съставомерността на санкционираното деяние е достатъчно водач на моторно превозно средство да обективира отказ да му бъде извършена проверка техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, какъвто безспорно е обективиран в съдържанието на АУАН и НП и се установява по безспорен начин от доказателствата по делото.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че правото му на защита

било нарушено, като е налице противоречие в АУАН и НП, като и в двата акта е описано по безспорен начин нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, без да е допуснато противоречие в описанието на нарушението, за каквото се твърди да е налице. Недвусмислено в АУАН и НП се сочи като нарушение отказа на жалбоподателя като водач на МПС да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство, като вмъкването на текста на нарушената разпоредба, която касае и хипотезата, в която е налице и отказ да даде кръвна проба не налага неяснота и съответно не обосновава извод за вменено различно нарушение, респ. не съставлява съществено нарушение обосноваващо отмяна на издаденото наказателно постановление /в този см. Решение №19/26.01.2023 год. на АдмС – Смолян по к.а.н.д. №125/2022 год./.

Неоснователни са и доводите на жалбоподателя за допуснати от страна на органите на полицията нарушения при извършване на проверката, която е извършена в разрез с разпоредбите на Инструкция №8121з-749/20.10.2014 год. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение на МВР, като се твърди, че липсва заповед за провеждаща се в същия ден специализирана полицейска операция и не било ясно какъв е бил видът на конкретната проверка. В разпоредбите на глава пета, раздел първи от Закона за министерство на вътрешните работи са разписани подробно правомощията на полицейските служители, като в настоящия случай, при извършване на проверката на жалбоподателя от служителите на РУ – Чепеларе същите са действали съобразно дадените им от закона правомощия, поради което следва да се приеме, че при проверката не са допуснати съществени процесуални нарушения. Не са налице и визиранияте от жалбоподателя нарушения на реда за установяване употребата на наркотични вещества, доколкото в случая са били спазени разпоредбите на Наредба №1/19.07.2017 год.

По изложените съображения, съдът намира, че атакуваното Наказателно постановление № 23-0373-000040/21.02.2023 г. на ВПД Началник РУ – Чепеларе, следва да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно.

При този изход на спора, разноси се дължат в полза на ответника по жалбата – ОДМВР – Смолян, които на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН съдът намира, че следва да бъдат определени в размер на 100 лева.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0373-000040/21.02.2023 г. на ВПД Началник РУ – Чепеларе, с което на Т. И. Ч., с ЕГН *****, с адрес: гр. *, ул. "*****" №**, за нарушение на разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП и на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП и чл. 53 ЗАНН, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2 000 лева и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от 24

месеца.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН Т.И.Ч., с ЕГН *****, с адрес: гр. *, ул. "****" №**, да заплати на ОДМВР – гр.Смолян сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14–дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – гр. Смолян по реда на Административно-процесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Чепеларе: _____